

Τὰ ἀρχαιότερα φαρμακεία. — Στατιστικὴ Βασιλείων — Τὸ γυμνὸν ἐν τῇ φιλολογίᾳ — Νεκρὸς λαμβάνων χρήματα. — Βροχὴ νομοσχεδίων. — Σωματεῖον θνησιγενές. — Ὁ Ἑρμῆς ζητιά·ος. — Αἶφελ. — Μπούλλα 3,500 ἐτῶν.

Δύο ἦσαν τὰ ἀρχαιότερα φαρμακεία εἰς τὰς Ἀθήνας, τοῦ Βουσάκη — ἡ «Ἐλκφος» εἰς τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ — καὶ τοῦ Κρίνου ἰδρυθὲν τῷ 1841. Τὸ πρῶτον ὑφίσταται. Τὸ ἄλλο ἐκλείπει διὰ τὰ ἀνοίξῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρὸς εἰρωνεῖαν ἐν ... ζαχαροπλαστεῖον. Τὰ κινίνα καὶ ρετσίνο-λαδά καὶ τὰ πικρὰ κατὰ πότιν διεδέχθησαν μπακλαβάδες καὶ γαλατομπούρεκα, ἡδύποτα καὶ σοκολατάκια. Ἀς εὐχηθῶμεν οἱ θαμῶνες τοῦ ζαχαροπλαστείου νὰ μὴ ἐνθυμηθῶν ὅτι εὐλόγως ὑπῆρχεν ἐκεῖ φαρμακεῖον...

Τὸ κλείσιμον αὐτοῦ τοῦ παλαιοῦ φαρμακείου μου ὑπενθυμίζει ἐν ἄλλο φαρμακεῖον τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθην εἰς Ραβένγαν, ὡς τὶ ἀξιοπερίεργον, μετὰ τὰς θαυμασίας ἀγιογραφίας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς πόλεως. Τὸ φαρμακεῖον αὐτὸ ἤριθμει ζῶν 400 ἐτῶν, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, κλίτοι ἐνοικιοστάσιον δὲν ὑφίσταται. Εἶνε ἰσόγειον ἀρχαιοπρεπές, ὅπως ἦτο ἀκριβῶς πρὸ τεσσάρων αἰώνων. Δὲν εἰξεύρω μόνον ἂν εἶχαν τὴν πρόνοιαν οἱ κατὰ καιροὺς φαρμακοποιοὶ νὰ φυλάξουν πρὸς ἀνάμνησιν καὶ κανὲν φάρμακον ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως του...

Καὶ μία στατιστικὴ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας.

Ἐν Ἑλλάδι εἰς διάστημα 80 ἐτῶν (1833 - 1913) δύο μόνον βασιλεῖς ἐκάθισαν ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁ Ὄθων βασιλεύσας ἐπὶ 30 ἔτη καὶ ὁ Γεώργιος Α' (1863 - 1913) βασιλεύσας ἐπὶ 50 ἔτη. Κατόπιν εἰς διάστημα 10 μόλις ἐτῶν (1913 - 1923) τρεῖς ἐδρασεύσαν βασιλεῖς, ὁ εἰς μάλιστα δις. Καὶ ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης διαφοράς, μεταξὺ μακροβιότητος καὶ μὴ, τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς; Ὁ πόλεμος.

Τὸ κῆμα τῆς ἀνηθικότητος ὑπὸ τύπον περιοδικοῦ καὶ βιβλίου ἐπλημμύρισε τὰς Ἀθήνας. Εἰς τὰ περὶ πτερὰ παρατάσσονται ἐπιδεικτικῶς διάφορα ἐντυπα καὶ ἐξώφυλλα μὲ τίτλους γαργαλιστικούς, ἀσέμνους. Τὸ γυμνὸν ὀργιάζει, ἡ ἐκδοσις δὲ περιοδικοῦ καὶ βιβλίου σόκιν κατήντησεν ἐπιχειρήσις ἐπικερδῆς, διότι δυστυχῶς τὸ ἀνήθικον, ἐλκύει ἀγρεῦον θύματτα μεταξὺ τῆς νεολαίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Κατὰ τοῦ οἰκτροῦ αὐτοῦ ἀποκαρδιωτικοῦ φαινομένου, κατὰ τῆς ἀσυνειδήτου αὐτῆς τάσεως

πρὸς ἐκλυσιν τῶν ἡθῶν τῆς νεολαίας ἐξηγέρθη ὁμάς ἐντίμων πολιτῶν, ἡτις ἀφύπνισε τοὺς ἀρμόδιους, διὰ τὰ σταματήσῃ τὸ κακόν. Καὶ ὁ Μητροπολίτης κατήγγειλε τὰ σόκιν ἔργα καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπηγόρευσε τὴν κυκλοφορίαν των, κατὰσχέθησαν ὅσα εὑρέθησαν ἐκτεθειμένα καὶ συνέστη ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀσκήσῃ ἐλεγχον ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ἐκδοστέων περιοδικῶν καὶ βιβλίων, τῶν ἐχόντων ὡς σκοπὸν τὴν γυμνότητα.

Ἦτο ἀνάγκη βέβαια νὰ ἐκλείψῃ μία κατὰστασις πνευματικῆς πωρώσεως, ἡτις ἐδηλητηρίαζε τὴν νεότητα. Εἶνε ἀνηθικότης τὸ γυμνόν; Ἡρώτησαν διαμαρτυρούμενοι οἱ ἐκδοταί. Προσποιοῦνται πῶς ἀγνοοῦν ὅτι ὑπάρχει Γυμνὸν — τέχνη καὶ γυμνὸν — ἀνηθικότης. Γυμνὸν — θαυμασμὸς καὶ Γυμνὸν — χυδασιότης. Ἐν τούτοις, ὅπως δλαὶ αἱ καλὰ ιδέαι, ἡ κίνησις αὐτὴ τῶν ἀρμόδιων πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ κακοῦ, ἡτόνησε πολὺ γλήγορα. Καὶ ἐξεδρόθησαν πάλιν τὰ ἄσεμνα βιβλία. Μὴ πῶς πρόπει καὶ ἡ διώξις αὐτὴ ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Μητροπολίτου καὶ νὰ περιέλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐννόμου τάξεως;

Τὸ Βικέλειον ἔπαθλον διὰ τὸν καλλίτερον τόμον διηγημάτων ἐκ τῶν κατὰ τὴν λήξασαν διετίαν εἰς τόμους ἐκδοθέντων ἀπενεμήθη εἰς τὸν μακαρίτην Θεοτόκην. Ὁ σκοπὸς τῆς ἀπονομῆς ἐνὸς βραβεῖου φιλολογικοῦ εἶνε φυσικὰ ἡ ἐνίσχυσις τῆς συγχρόνου παραγωγῆς καὶ ἡ παρόρμησις ἐνὸς συγγραφέως πρὸς συνέχισιν τῆς ἐργασίας του, ὅπως ὀρθῶς παρετήρησαν εἰς «Παλαιὰς» εἰς τὴν «Ἀπογευματινὴν» καὶ εἰς μεσοκόπος ποιητῆς εἰς τὴν «Δημοκρατίαν». Τὶ σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ ἡ ἀπονομή εἰς ἕνα συγγραφέα ὅστις δὲν θὰ γράψῃ πλέον καὶ ὅστις ἀφοῦ εἶνε νεκρὸς δὲν ἔχει φυσικὰ ἀνάγκην ἐνισχύσεως; Ἐν τοιοῦτον βραβεῖον μεταθανάτιον ἡμποροῦσε ἴσως ν' ἀπονείμῃ ὁ κ. Τανάγρας τῶν Ψυχικῶν ἐρευνῶν ἀλλ' ὅχι καὶ ὁ κ. Δροσίνης τῶν «Φωτερῶν σκοταδιῶν».

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς τούτοις ὤφειλε ν' ἀναφέρῃ ποίους τόμους διηγημάτων ἔλαβε ὑπ' ὄψιν καὶ χρονολογικῶς, διὰ πολλοὺς λόγους. Ἡ ἀνεξέλεγκτος αὐτὴ κρίσις ἐμβάλλει εἰς ὑπονοίας.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἶνε ἱατρὸς — πολλοὶ δὲ ἱατροὶ διεκρίθησαν ὡς φιλόμουσοι. Λοιπὸν θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Ἐθνουσυνέλευσιν σεῖράν ἀναμορφωτικῶν νομοσχεδίων, περὶ ἐκδόσεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς γλώσσης μέχρι τοῦ γράμματος Δ, περὶ ἐθνικοῦ θεάτρου, περὶ ἐπαγγελματικῆς σχολῆς ἡθοποιῶν, περὶ τῆς

σχολῆς τῶν καλῶν τεχνῶν, περὶ ἰδρύσεως νέου Πανεπιστημίου εἰς Θεσσαλονίκην κλπ. "Ολα δηλαδὴ τὰ ἄλλα ζήτήματα τὰ διακωιν-σθέντα. Καὶ ἐν ἃν λυθῇ, πρέπει νὰ εἴμεθα ἐν-θουσιασμένοι μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν μολονότι περιστοιχίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς μαλλιαροὺς καὶ πιθανὸν νὰ παρὰσυρθῇ εἰς ἀτοπήματα πρὸς ἰκα-νοποίησην προσωπικῶν συμφερόντων ἢ ἰδεῶν ἐξαμβλωματικῶν.

*

Πρὸ ἐξαμήνου ἰδρύθη Λογοτεχνικός σύνδε-σμος. Προείπομεν τὸ ἄδοξον τέλος του. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι θὰ ἐπῆρχετο πρὶν ἀρχίσῃ ἡ δράσις του. Τὸ θνησιγενὲς σωματεῖον εἰς ὃ ἀνεμίσχθησαν ἐξ ἀρχῆς πρόσωπα ἀκατάλ-ληλα καὶ παρωράθησαν ἄλλα διότι δὲν ἦσαν δημοτοκισταί, ἄς κοιμηθῇ στὴ κούνια του τὸν αἰώνιον. Οἱ ἀληθινὰ ὅμως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μιᾶς ἐπαγγελμα-τικῆς ἐπικοινωνίας λόγιοι καὶ καλλιτέχναι δὲν πρέπει νὰ σκεφθῶν νὰ ἰδρῦσουν ἐν ἄλλο σῶ-ματεῖον ἐπὶ ὕγιων βάσεων ;

*

Ἐνας ξένος, κ. Μοργκεντάου, ἔσχε μίαν φει-νὴν ἰδέαν. Νὰ περιοδεύσῃ εἰς Ἀμερικὴν ὃ ἴρ-μῆς τοῦ Πραξιτέλους καὶ ἐκ τῶν εἰσπραξέων τοῦ ἀξιοπεριέργου θεάματος νὰ ἐξησφαλίζετο οὕτω ἀντὶ δανείου μία εἰσπραξὶς ἑκατομμυρίων.

Ὁ Ἑρμῆς ὡς γνωστὸν δὲν στέκει καλὰ στὰ πόδια του ὡς ἐκ τῶν σεισμῶν, εἶνε δὲ καὶ ἀνάπη-ρος. Δοιπὸν ἦτο καταλληλότατος δι' ἐπαιτεῖαν, ἀσφαλὲς δὲ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν οἰκονομικῶν της ἀφοῦ ὁ Ἑρμῆς δὲν ἔχει

χέρια νὰ κλέψῃ τὸ Δημόσιον. Φαίνεται ἐν τού-τοις ὅτι ἡ μεγαλοπρεπὴς μωρία τοῦ κ. Μοργκεν-τάου ἐντυχῆσεν, ὅπως ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ναυ-γήσῃ καὶ τὸ πλοῖον ποῦ θὰ τὸν μετεκόμιζε ἀπὸ... ἀγχανάκτησιν διὰ τὸ πρᾶξικόπημα.

*

Ἀπέθανεν ὁ Ἀἴφελ ὁ ἀπαθανατισθεὶς μὲ τὸν ὑπερύψηλον πύργον. Ἐξῆσε 91 ἔτη. Δηλαδὴ περισσοτέρα ἀφ' ὅσα θὰ ζήσῃ ὁ πύργος του, διὰ τὸν ὅποιον πρὸ εἰκοσαετίας ἀκόμη ἔλεγαν ὅτι ἔγυρε καὶ θὰ πέσῃ. Ὁ πύργος παρέσχε ὑπη-ρεσίας κατὰ τὸν πόλεμον· ἐχρησιμοποίητο εἰς κατοπτεύσεις δι' ἡλεκτρικοῦ προβολέως. Ἦδη εἶνε ἀσύρματος καὶ ἀστρονομικὸς σταθμός. Ὁ Ἀἴφελ ἔγινε γνωστότερος ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους εἰς αἷς ὁρεῖλονται μεγάλα ἀνακαλύψεις.

*

Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Λουξορ, αἱ ὁποῖαι ἐσυνεχίσθησαν πρὸ τινος, διὰ νὰ διακοπῶσι καὶ πάλιν, εὐρέθη ἐντὸς χρυσοῦ κυτίου μέσῃ εἰς τὸν τάφον τοῦ Τούτ - "Αγχ - Ἀμμων μία μπουκλα, ἡ ὁποία εἶχε, λέγουσιν, κοπῇ ἀπὸ τὰ μαλλιά του ὅταν ἦτο μικρός. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἡλικίας τοῦ μετὰ θάνατον τοσοῦτον διαφημισ-θέντος Φαραῶ, ἡ ἐσχατοῦγῆρος αὐτῇ μπουκλα ἔχει τὸ πγκόσμιον ρεκόρ τῶν τριχῶν. Καὶ αἱ κυφαὶ αἱ ὁποῖαι ἐσφατερίσθησαν τὴν μόδαν ἐξ ἐνὸς τάφου μὲ τὰ φορέματα καὶ ὑποδήματα Φαραῶ, ἄς χρῆνουν ἐνὰ βόστρυχον νὰ κρέμεται πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ Φαραῶ καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ πολυτίμου, ὅσον καὶ ἀελπίστου εὐρήματος.

ΔΑΦΝΙΣ

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐωρτάσθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Μεσολογίῳ ἡ ἐκατονταετηρίς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Βύρωνος. Καὶ ἡ γενέ-τειρα Ἀγγλίας καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Βέλγιον ἀνεμνήσθησαν τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἥτις τὸν ἐνεκοιπώθη καὶ εἰς ἣν ἀριέρωσε τὰς καλλιτέρας του ἐμπνεύσεις καὶ δι' ἣν ἐθυσίασε τὴν ζωὴν του ἐτίμησε πανηγυ-ρικώτατα τὸν ποιητὴν τοῦ Τσάιλδ Χάρολδ, ὡς ἴδιον τέκνον. Μολονότι αἰὼν παρῆλθεν ἀφ' οὔτου τὸ δειλινὸν τῆς 19 Ἀπριλίου 1824 ἐξέπνεεν ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην τῆς ἐκστρατείας εἰς ἐν πενιχρὸν δωμάτιον, ζῆ ὅμως ἔκτοτε εἰς τὴν ψυ-χὴν τοῦ Ἐθνους μὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἣν ἐξε-δήλωναν ὅταν ἔζη οἱ ἀγωνισταὶ οἱ ὑπὲρ τῆς Ἑλ-λην. ἐλευθερίας θυσιαζόμενοι.

Ὁ Βύρων εἶνε ἡ ποιητικωτέρα φυσιογνωμία τοῦ φιλελληνισμοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα. Ἀγάλ-

ματὰ του ἐστήθησαν εἰς τὸ Μεσολόγγι τὸ 1881 καὶ ἐν Ἀθήναις, ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Παράσχος τὸν ὕμνησαν, σύλλογος φιλογολικὸς ἰδρύθη μὲ τὸ ὄνομά του, τὸ ὅποιον καὶ ὡς βαπτιστικὸν καθιερώθη.

Συνεχίζουσα ἡ Ἑλλὰς τὴν εὐγνώμονα ἀνά-μνησιν τῆς ἐτοποθέτησε πλάκας ἀναμνηστικὰς εἰς τὸν τόπον ὅπου ἡγήροντο αἱ οἰκίαι εἰς ἃς ἔμενεν, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Μεσολογίῳ, γραμ-ματόσημον ἀναμνηστικὸν ἐξεδόθη.

Αἱ ἐορταὶ τῆς ἐκατονταετηρίδος προσέλαβον πανηγυρικὸν χαρακτήρα. Ὀμιλεῖται ἐξῆραν τὸ ἔργον του, ἐνεφάνισαν τὴν ζωὴν του, τὰς ποιή-σεις του, τὸν φιλελληνισμόν του.

Ὁμίλησαν οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Μενάρδος καὶ Ἀνδρέαδης καὶ ὁ Ἀγγλὸς ποιητὴς Ντραινγκου-ῶτερ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παι-δείας καὶ ὁ ποιητὴς κ. Σκίπης πρὸ τοῦ ἀγάλματος